

II

(Niet-wetgevingshandelingen)

VERORDENINGEN

VERORDENING (EU) Nr. 248/2010 VAN DE COMMISSIE

van 24 maart 2010

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1484/95 houdende bepalingen voor de toepassing van de aanvullende invoerrechten in de sectoren slachtpluimvee en eieren, alsmede voor ovalbumine, en houdende vaststelling van representatieve prijzen, en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 504/2007 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van de regeling inzake de toepassing van aanvullende invoerrechten in de sector melk en zuivelproducten

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1234/2007 van de Raad van 22 oktober 2007 houdende een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten en specifieke bepalingen voor een aantal landbouwproducten („integrale-GMO-verordening”) ⁽¹⁾, en met name op artikel 143, onder b), juncto artikel 4,

Gelet op Verordening (EG) nr. 614/2009 van de Raad van 7 juli 2009 betreffende een gemeenschappelijke regeling van het handelsverkeer voor ovalbumine en lactalbumine ⁽²⁾, en met name op artikel 3, lid 4,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 3, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1484/95 van de Commissie ⁽³⁾ en in artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 504/2007 van de Commissie ⁽⁴⁾ is bepaald dat, wanneer de cif-invoerprijs van een zending hoger is dan de geldende representatieve prijs, de importeur de in artikel 248, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek ⁽⁵⁾ bedoelde zekerheid moet stellen, die gelijk is aan het bedrag aan aanvullende rechten dat hij zou hebben betaald indien deze berekend waren op basis van de toepasselijke representatieve prijs van het betrokken product.
- (2) In een soortgelijk geval, zoals bedoeld in artikel 38, lid 3, van Verordening (EG) nr. 951/2006 van de Commissie van 30 juni 2006 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 318/2006, wat betreft de handel met derde landen in de sector suiker ⁽⁶⁾, moet de importeur echter de in artikel 248, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 bedoelde zekerheid stellen ten belope

van het verschil tussen het bedrag van het aanvullend invoerrecht, berekend op basis van de representatieve prijs van het betrokken product, en het bedrag van het aanvullend invoerrecht, berekend op basis van de cif-invoerprijs van de betrokken zending.

- (3) Met het oog op de harmonisering van de berekeningsmethoden die in de verschillende sectoren van toepassing zijn, dient zowel de in artikel 3, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1484/95 bedoelde methode als de in artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 504/2007 bedoelde methode te worden afgestemd op de in artikel 38, lid 3, van Verordening (EG) nr. 951/2006 bedoelde methode.
- (4) In artikel 3, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1484/95 en in artikel 4, lid 4, van Verordening (EG) nr. 504/2007 worden de termijnen vastgesteld waarbinnen de importeur moet bewijzen dat de partij is afgezet tegen voorwaarden waaruit blijkt dat de cif-invoerprijs juist is. Uit de praktijk blijkt dat de procedures voor invoer en verkoop van goederen in het kader van de regeling inmiddels veel gedifferentieerder zijn geworden. Omdat transacties als de aankoop in het derde land, het in het vrije verkeer brengen en de verkoop in de Gemeenschap — die vroeger veelal door één marktdeelnemer werden verricht — inmiddels in handen zijn van meerdere marktdeelnemers, is het vaak onmogelijk deze termijnen te respecteren. Derhalve dienen deze termijnen te worden verruimd.
- (5) De Verordeningen (EG) nr. 1484/95 en (EG) nr. 504/2007 moeten derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.

⁽¹⁾ PB L 299 van 16.11.2007, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 181 van 14.7.2009, blz. 8.

⁽³⁾ PB L 145 van 29.6.1995, blz. 47.

⁽⁴⁾ PB L 119 van 9.5.2007, blz. 7.

⁽⁵⁾ PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 178 van 1.7.2006, blz. 24.

(6) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Beheerscomité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 3 van Verordening (EG) nr. 1484/95 worden de leden 3 en 4 vervangen door:

„3. In het in lid 2 bedoelde geval moet de importeur de in artikel 248, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 bedoelde zekerheid stellen ten belope van het verschil tussen het bedrag van het aanvullend invoerrecht, berekend op basis van de representatieve prijs van het betrokken product, en het bedrag van het aanvullend invoerrecht, berekend op basis van de cif-invoerprijs van de betrokken zending.

4. De importeur moet binnen twee maanden, te rekenen vanaf de datum waarop de betrokken producten zijn verkocht, en uiterlijk binnen negen maanden, te rekenen vanaf de datum waarop de aangifte voor het vrije verkeer is geaccepteerd, bewijzen dat de zending is afgezet tegen voorwaarden waaruit blijkt dat de in lid 2 bedoelde prijzen juist zijn. Bij niet-inachtneming van een van bovengenoemde termijnen wordt de zekerheid verbeurd. Op een naar behoren gemotiveerd verzoek van de importeur kunnen de bevoegde instanties echter de termijn van negen maanden met ten hoogste drie maanden verlengen.

De zekerheid wordt vrijgegeven voor zover de bewijzen met betrekking tot de afzetvoorwaarden ten genoegen van de douaneautoriteiten zijn geleverd. Is dat niet het geval, dan wordt de zekerheid verbeurd bij wijze van betaling van de aanvullende invoerrechten.”.

Artikel 2

In artikel 4 van Verordening (EG) nr. 504/2007 worden de leden 3 en 4 vervangen door:

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 24 maart 2010.

„3. In het in lid 2 bedoelde geval moet de importeur de in artikel 248, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie (*) bedoelde zekerheid stellen ten belope van het verschil tussen het bedrag van het aanvullend invoerrecht, berekend op basis van de representatieve prijs van het betrokken product, en het bedrag van het aanvullend invoerrecht, berekend op basis van de cif-invoerprijs van de betrokken zending.

4. De importeur moet binnen twee maanden, te rekenen vanaf de datum waarop de betrokken producten zijn verkocht, en uiterlijk binnen negen maanden, te rekenen vanaf de datum waarop de aangifte voor het vrije verkeer is geaccepteerd, bewijzen dat de zending is afgezet tegen voorwaarden waaruit blijkt dat de in lid 2 bedoelde prijzen juist zijn. Bij niet-inachtneming van een van bovengenoemde termijnen wordt de zekerheid verbeurd. Op een naar behoren gemotiveerd verzoek van de importeur kunnen de bevoegde instanties echter de termijn van negen maanden met ten hoogste drie maanden verlengen.

De zekerheid wordt vrijgegeven voor zover de bewijzen met betrekking tot de afzetvoorwaarden ten genoegen van de douaneautoriteiten zijn geleverd. Is dat niet het geval, dan wordt de zekerheid verbeurd bij wijze van betaling van de aanvullende invoerrechten.

(*) PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1.”.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 mei 2010.

Voor de Commissie

De voorzitter

José Manuel BARROSO